

Vélemény

**DÉNES
FERENC**

SPORTKÖZGAZDÁSZ

**FUTBALL-
FORRADALOM**

Többektől hallom, forradalmi a helyzet a magyar labdarúgásban. Nehezen tudom értelmezni a vélekedést. Mert ha magyar futball és forradalom, akkor a helyzet már évtizedek óta fokozódik, sőt a forradalom 2010 nyarán már ki is tört. Illetve azóta is permanens, vagyis tökefelhalmozás formájában a forradalom előkészítése most folyik, de a nyolc csapással elvesztett amszterdami csata óta a futball elnyomottai már nem akarnak a régi módon élni. Szóval, zavaros. De hát a magyar futballról beszélünk.

Az elmúlt 36 hónap alatt több pénz áramlott a labdarúgásunkba, mint előtte közel 36 évig összesen. Ad pénzt a központi költségvetés és a helyi önkormányzat, de a vállalatok a társasági nyereségadójuk egy részét sem a közös kasszába fizetik be, hanem közvetlenül az utánpótlás-neveléssel foglalkozó sportszervezeteknek utalják (tao), és a köztelevízió is milliárdokban kifejezhető üzleti lehetőséget vagy közszolgálati feladatot lát a közvetítésekben. De jut is pénz mindenkinek. Akadémiáknak, falusi csapatok gyerekeinek, nagyvárosok stadionjainak, Mezőkövesdnek; a vállalatok pénzügyi kedvezményt kapnak a tao-ért cserébe, de leeshet valami az egyszerű futballszurkolónak is, hiszen az ingyen vagy kedvezményesen adott sportbelépők adómentes juttatásnak minősülnek, 2014-től korlátlan összeghatárig.

A pénzfelhasználás hatékony és eredményekben megmutató sikere a kulcsszereplők döntéseitől és cselekvésétől függ. Csányi Sándor és a szövetség apparátusa 2010 óta korszerű futballbürokráciát épít, ami nem is olyan egyszerű, hiszen

Forradalom csak lesz

„A környezeti feltételek megteremtésével felépíthető a pénzügyileg kiegyensúlyozott, élvezhető szórakoztatást nyújtó futball. Ehhez jól szervezett futballvállalatokra van szükség.”

Adottságainkat figyelembe véve lehetetlen kizárólag piaci bevételekből világverő csapatokat építeni, de a környezeti feltételek megteremtésével felépíthető a pénzügyileg kiegyensúlyozott, élvezhető szórakoztatást nyújtó futball, még akkor is, ha csapataink nem is élnek túl a nemzetközi futballószton. Ehhez jól szervezett futballvállalatokra van szükség. Erre példa a Garancsi István vezette Videoton FC, amelyik klubmodellként nem lógna ki a Bundesliga II-ből sem. (Nem másodosztály, méretgazdaságosság.)

A magyar futballszeretők tényleg értékelhetik azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a kormányzat saját hatáskörben tesz a labdarúgás megújításáért. Ugyanakkor az adóforintokból megteremtett fejlesztéseknek ésszerűeknek és a piaci szereplők által hosszú távon fenntarthatóknak kell lenniük, a szolgáltatások előállítása pedig a futballvállalatok és a szurkolók (médiások, szponzorok) dolga. Az országos és a helyi politikai elitnek bölcsnek kell lennie, győzelmeiket közpénzekből finanszírozni nem helyénvaló, még az oly vágyott nemzetközi siker érdekében sem.

Tisztességes, ésszerű munkával a futball mennyiségi fejlesztése előbb-utóbb minőségi változásokat is hoz. Na, az lesz az igazi forradalom!

a szervezetet agyonnyomják a hatósági jogkörben ellátott tao-feladatok. Az előrelépés és a siker záloga a szövetség saját „termékének”, a felnőtt férfi nagypályás futballválogatottnak a felépítése (legyen eladható válogatottunk), a szabadidős és gyereklabdarúgás tárgyi és szellemi infrastruktúrájának további fejlesztése (sokan focizzanak és élvezhesék a sportolást) és a hivatásos labdarúgás szervezeti „autonómiájának” biztosítása (a futball-liga újjászervezése).